

БРАТЯ ГРИМ
ЗДРАВНО ИЗКОВАНИЕТО
ЛАНДГРАФ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Рула, в гората на Тюрингия, има прастара ковачница и от древни времена за обозначаването на някой строг и непоколебим мъж се използва поговорката: Той е здраво изкован в Рула.

Първоначално ландграфът на Тюрингия и Хесен Лудвиг бил мек и приятен мъж, смирен спрямо всекиго; тогава неговите юнкери и благородници започнали да се възгордяват, подигравали му се и не изпълнявали нарежданията му, а същевременно потискали и унижавали поданиците. Веднъж ландграфът тръгнал на лов, навлязъл в гората и срещнал някакъв дивеч; и го преследвал толкова дълго, че се объркал и замръкнал. Тогава през дърветата забелязал огън, тръгнал натам и стигнал в Рула до някаква ковачница. Князът бил облечен в протрити дрехи, а на врата му висял ловният му рог. Ковачът го попитал кой е. „Ловец на ландграфа.“ Тогава ковачът възкликнал: „На ландграфа ли, пфу! Който го спомене, трябва да си избърше устата. На милозливия господар!“ Лудвиг премълчал, а ковачът продължил: „Ще те приютя за тази нощ; под навеса ще намериш сено, разполагай се там заедно с коня си; заради господаря ти няма да те приема в дома си.“ Ландграфът се оттеглил под навеса, ала не успял да заспи. Ковачът работил през цялата нощ и като удрял желязото с големия чук, при всеки удар викал: „Ландграфе, стани твърд, стани твърд като това желязо!“, и продължавал да го ругае: „Ах ти, негоден и злочест господарю! Каква е ползата от теб за бедните люде? Не виждаш ли как съветниците ти мъчат народа и всичко приписват на тебе?“ И през цялата дълга нощ продължил да разказва що за злодеяния вършат служителите му на бедните поданици. И добавял, че когато последните се оплачат, няма кой да им се притече на помощ; понеже господарят не се захваща с това, а рицарите се присмиват зад гърба му, наричат го ландграф Женчо и го смятат за нищожество. „Князът ни и ловците му гонят вълците към мрежата, а чиновниците — червените лисици (златните монети) в кесиите си.“ Такива и сходни на тях речи държал на чираците си ковачът през цялата дълга нощ; и с всеки удар на чука ругаел господаря и го подканвал да стане твърд като желязото. Това продължило чак до сутринта; а ландграфът улавял всичко с ушите и сърцето си и оттогава станал строг и суров по характер и се захванал да смири вироглавците и да ги принуди да му се покорят. Някои не пожелали да търпят това, ами се съюзили и се възпротивили на господаря си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.